

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Identificació de l'expedient

Resolució del procediment sancionador núm. PS 11/2019, referent a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA

Antecedents

1. En data 06/06/2018 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit del Síndic de Greuges pel qual es posava en coneixement d'aquesta Autoritat la queixa formulada per la família preadoptiva d'una menor, amb motiu de l'emissió del documental de la sèrie (...)", emès el (...) a TV3. En concret, la queixa es referia a la difusió en el dit documental de determinada informació (nom, imatges, etc.) relativa a una menor d'edat -qui havia estat en situació d'acolliment familiar amb el Sr. (...) (qui apareixia al documental explicant el seu cas)-; informació que, segons l'actual família preadoptiva de la menor, permetria la identificació d'aquesta, qui en el moment dels fets divulgats al documental tindria una d'edat de (...) anys. El Síndic donava trasllat a aquesta Autoritat d'aquesta queixa per tal que analitzés si els fets exposats podrien contravenir la normativa de protecció de dades.

2. L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (núm. IP 137/2018), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, i l'article 55.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (d'ara endavant, LPAC), per determinar si els fets eren susceptibles de motivar la incoació d'un procediment sancionador, la identificació de la persona o persones que en poguessin ser responsables i les circumstàncies rellevants que hi concorrien.

3. En aquesta fase d'informació, en data 13/06/2018, l'Àrea d'Inspecció de l'Autoritat va fer una sèrie de comprovacions a través d'Internet sobre els fets objecte de denúncia. Així, es va procedir al visionat del documental indicat a la denúncia disponible a la web de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA (en endavant, CCMASA), i es va constatar el següent:

- Que, a partir del minut (...) del documental es fa referència al cas objecte de la queixa, apareixent el Sr. (...) per explicar el seu cas. La veu en off del documental informa del següent: *"Paco (...) ja fa (...) anys que va perdre la custòdia de la seva filla quan estava a punt de culminar el procés d'adopció i després de (...) anys de tenir-la amb ell"*
- Que, entre d'altres, es faciliten al documental les dades següents:
 - a. La veu en off del documental identifica al minut (...) a la menor amb el nom de "...)", i també ho fa en altres moments al llarg del documental.
 - b. Al minut (...) la veu en off exposa que la menor *"consta com a (...) en els papers oficials"*.
 - c. A partir del minut (...) es mostra un vídeo del *"judici sobre la retirada de la (...)"* -segons informa la veu en off del documental- en el qual s'identifica a la menor com a "...)".

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- d. Al minut (...) apareix en pantalla un document elaborat per l'Associació (...) -en el que consta també un segell de compulsació de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció de la Generalitat de Catalunya de data 28/04/2009- referint-se a la menor com a "(...)"
- e. En el mateix document indicat a l'apartat precedent, també figura el cognom de l'anterior mare d'acollida de la menor en els següents termes: "El Sr. (...) ha acompanyat sempre a la Sra. (...) a les visites amb el metge de la unitat de (...)".
- f. També apareix en el vídeo la imatge -pixelada- i veu de la menor.

4. En data 03/07/2018, es va requerir la CCMA per tal que donés resposta a les següents qüestions:

- Exposés les raons que al seu entendre justificarien l'interès informatiu/periodístic en difondre diverses dades de la menor, dades que segons l'actual família preadoptiva, podrien permetre la seva identificació.
- Indiqués si la veu de la menor que se sent als vídeos emesos al documental va ser alterada o tergiversada de manera que no es corresponia amb l'enregistrament original (de forma similar a la pixelació d'imatges).
- Indiqués quins foren els elements que van ser tinguts en compte per considerar que no era necessari recavar el consentiment de la persona titular de la potestat parental o tutela de la menor per difondre determinada informació que podria permetre la seva identificació, i afectar els seus drets i llibertats.

5. En data 18/07/2018, la CCMASA va respondre el requeriment esmentat a través d'escrit en què exposava el següent:

- Que la CCMASA considera que "el tractament fet de les imatges i que es detalla seguidament està destinat, precisament, a no permetre la identificació de la menor, doncs d'haver estat així no s'haurien utilitzat.
*(...) les imatges (foto i vídeo) d'aquesta menor i de tots els altres que apareixen al documental es mostren pixelades. En el cas concret de la menor són imatges que corresponen a la franja d'edat (...) anys, mentre estava sota custòdia i en tràmits d'adopció per part de la família (...) i, per tant una època molt llunyana a l'actual edat de la menor (...). No es dona cap informació de caire personal (procedència biològica de la nena, detalls de salut, etc), només es parla de records i anècdotes dels tres anys que va passar amb la família (...). Les imatges i referències a la nena són sempre des de la visió de l'anterior pare preadoptiu, el Sr. Francesc (...), i fa referència al temps que la va tenir acollida, ja fa (...) anys.
(...) El nom de (...) és el que utilitzava la família preadoptiva del moment, la família (...). La CCMA no pot saber quin és el seu nom en l'actualitat, si és el mateix o l'ha canviat. L'anterior pare preadoptiu es refereix en diverses ocasions a la nena durant l'entrevista amb el nom que utilitzaven en aquell moment. No apareix cap cognom ni anterior (biològic) ni actual (no el podem saber)".*
- Que la veu de la menor que se sent al vídeo no estava tractada, atès que en tractar-se de la veu "d'una nena de (...) anys ens va semblar difícilment reconeixible amb la que pugui tenir actualment una adolescent de (...)".

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

- Que es va considerar que no era necessari recavar el consentiment de la persona titular de la potestat parental o tutela de la menor *“precisament pel tractament que s’ha fet de les imatges que hem detallat en els apartats anteriors, la identificació de la menor no era possible”*.
6. En data 25/07/2018, també en el si d’aquesta fase d’informació prèvia, es va sol·licitar al Síndic de Greuges determinada informació relativa a la menor, en concret, si la menor havia conservat el nom de pila amb el qual se la identificava en el documental ((...) – (...) a l’àmbit familiar).
7. En data 01/10/2018 es va rebre resposta del Síndic informant que la família preadoptiva actual havia informat que la menor *“es diu (...)”*.
8. En data 01/10/2018 es va efectuar un nou requeriment a la CCMASA per tal que respongués les següents qüestions relacionades amb l’aparició en el documental d’un document elaborat per l’Associació (...) -en el que consta també un segell de compulsat de l’Institut Català de l’Acol·liment i de l’Adopció de la Generalitat de Catalunya de data 28/04/2009-, en el que s’inclou informació sobre l’anterior mare d’acollida de la menor, en concret: *“El Sr. (...) ha acompanyat sempre a la Sra. (...) a les visites amb el metge de la unitat de (...)”*:
- Si disposaven del consentiment explícit de la Sra.(...) per tal de difondre les seves dades personals; i en cas afirmatiu, l’acredités documentalment.
 - En cas de no disposar del consentiment de la dita persona, indiqués els elements tinguts en compte per considerar que no era necessari recavar el seu consentiment per difondre les seves dades personals, especialment tenint en compte que alguna de les dades fan referència a la seva salut.
9. En data 17/10/2018 la CCMASA va donar resposta a aquest darrer requeriment mitjançant escrit en què exposava el següent:
- Que *“en relació a si la CCMA disposa de consentiment explícit de la Sra. (...) per a la difusió de les seves dades personals cal manifestar que no es tenia”*.
 - Que *“el document apareix de (...), és a dir un segon, de manera que és impossible veure cap detall sinó és en mode pausa. El nom de la senyora (...)i de les seves circumstàncies de salut són inapreciables per als espectadors a no ser que s’hagi anat a buscar específicament i en el citat mode de congelat d’imatge. Ràpidament es feia un efecte gràfic que esborronava tot el text (...)”*.
 - Que, *“els equips de documentals de la CCMA han tingut cura en el tractament de la informació i el document que apareix en pantalla triga únicament 1 segon en fer-se il·legible, i s’il·luminen les frases que interessin destacar (...). La manera com es va presentar el document no permetia veure dades de tipus personal en un visionat normal”*.
 - Que *“En relació als elements tinguts en compte per considerar que no era necessari recavar el seu consentiment de la Sra. (...) per a la difusió de les seves dades personals, cal esmentar que hi ha elements que determinen que la Sra. (...)no s’hi oposava. Després de l’emissió del documental, la Sra. (...) es va posar en contacte amb l’equip del documental per a altres qüestions relacionades i en cap moment va mostrar la seva disconformitat en la comunicació*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

de cap dada de caràcter personal seva. Per tant, no es va considerar necessari fer cap modificació en el reportatge ja que no es va tenir cap queixa al respecte per part de la Sra. (...) sobre la seva informació personal”.

10. En data 13/03/2019, es constata que el documental “(...)” encara es troba accessible a través del web de la CCMASA a “TV3 a la carta”.

11. En data 28/03/2019, la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar un procediment sancionador contra la CCMASA per una presumpta infracció prevista a l'article 83.5.a), en relació amb l'article 5.1.f del Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27/4, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes (en endavant, RGPD), i 5 de la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades Personals i garantia dels drets digitals (en endavant, LOPDGDD). Així mateix, va nomenar instructora de l'expedient la senyora (...), funcionària de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

En la mateixa resolució d'incoació s'acordava la mesura cautelar consistent en requerir la CCMASA per tal que al més aviat possible, i en tot cas en el termini màxim de cinc dies comptadors a partir de l'endemà de la notificació de l'acord d'iniciació, dugués a terme les actuacions necessàries per tal d'evitar la difusió en el documental “(...)” de les dades personals que donaven lloc a la incoació del procediment.

12. Aquest acord d'iniciació es va notificar a l'entitat imputada en data 02/04/2019, a qui s'atorgava un termini de 10 dies per formular al·legacions.

13. En data 09/04/2019 la CCMASA va sol·licitar una ampliació de termini per presentar al·legacions, petició que fou estimada.

14. En data 12/04/2019 la directora de l'Autoritat, a la vista que la CCMASA no havia fet cap manifestació en relació amb el requeriment d'aquesta Autoritat per tal que adoptés les mesures provisionals indicades a l'acord d'iniciació en el termini previst a tal efecte, va acordar ordenar l'execució de les dites mesures.

15. En data 16/04/2019 la CCMASA va informar a aquesta Autoritat que havia adoptat les mesures provisionals requerides a l'acord d'iniciació, detallant a tal efecte les actuacions que havien dut a terme, entre elles, la retirada del documental del servei online “TV3 a la carta”, de la plataforma “youtube” i de la xarxa social “Vimeo”.

16. En data 02/05/2019 la CCMASA, va formular al·legacions a l'acord d'iniciació.

17. En data 30/05/2019 es va comprovar que ja no resultava accessible mitjançant el servei online “TV3 a la carta” el documental de la sèrie “(...)” “(...)” a través del qual es revelaven les dades personals que havien donat lloc a la incoació del present procediment sancionador, ni tampoc semblava estar accessible a través d'altres plataformes com youtube.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

18. En data 24/07/2019, la instructora d'aquest procediment va formular una proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades imposés a la CCMASA una sanció consistent en una multa de 20.000 euros, com a responsable de la infracció prevista a l'article 83.5.a) en relació amb l'article 5.1.f) de l'RGPD i 5 de l'LOPDGDD.

Aquesta proposta de resolució es va notificar en data 24/07/2019 i concedia un termini de 10 dies per formular al·legacions.

19. En data 05/08/2019, la CCMASA va presentar un escrit d'al·legacions a la proposta de resolució.

20. En data 07/08/2019 es va constatar que el documental "(...)" estava novament disponible al servei online de "TV3 a la carta". Que, un cop visionat el documental, s'observa que ha estat editat de nou, en relació amb la peça que s'havia publicat anteriorment i que havia donat lloc a la incoació d'aquest procediment.

Fets provats

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment, es consideren acreditats els fets que es detallen a continuació.

El dia (...) es va emetre per TV3 -dependent de la CCMASA- la peça documental "(...)", de la sèrie "(...)"

El documental tracta sobre les retirades de menors per part de l'administració, i entre d'altres casos, narra el cas del Sr. (...) a qui l'administració li va retirar la custòdia d'una menor a qui tenia en acolliment preadoptiu. En el si del documental es facilita una sèrie d'informació relativa a la menor, concretament:

- a) Imatges de la menor en el temps en què estava en acolliment preadoptiu de la família (...). Aquestes imatges, tot i estar pixelades, permeten distingir que es tracta d'una nena d'aproximadament (...) anys.
- b) Que feia (...) anys que al Sr. (...) li havien retirat la custòdia de la menor.
- c) Que la menor es deia "(...)" – "(...)" en el cercle familiar.

La dada referida al nom de la menor, així com el fet que feia (...) anys que li havien retirat la custòdia de la menor al Sr. (...), la proporciona la veu en off del documental.

El conjunt de les dades a dalt exposades farien recognoscible a la menor, ja que permetrien determinar el següent: que es tracta d'una nena, que hauria estat subjecte d'acolliment preadoptiu per la família indicada fins els (...) anys, i d'un altre acolliment a partir d'aquesta edat, que la menor actualment tindria uns (...) anys, i que actualment porta per nom (...) o (...).

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

La CCMASA va difondre a través d'aquest documental les dades relatives a la menor sense comptar amb el consentiment de les persones a qui corresponia la seva representació en tant que es tractava d'una menor d'edat que com a molt tindria (...) anys.

Així mateix, en aquest documental es mostra un document elaborat per l'Associació (...) -en el que consta també un segell de compuls a de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció de la Generalitat de Catalunya de data 28/04/2009- en el que s'identifica amb el cognom a l'anterior mare d'acollida de la menor, i es revelen dades de la seva salut, en els següents termes: *"El Sr. (...) ha acompanyat sempre a la Sra. (...) a les visites amb el metge de la unitat de (...)".*

LA CCMASA va difondre a través d'aquest documental el cognom i les dades de salut referents a l'anterior mare d'acollida de la menor, sense comptar amb el consentiment exprés/explicit de la persona afectada.

Aquest documental es va difondre el (...) a TV3; i, almenys fins el 13/03/2019, fou encara accessible a través del web de la CCMASA a *"TV3 a la carta"*.

Fonaments de dret

1. Són d'aplicació a aquest procediment el que preveuen l'LPAC, i l'article 15 del Decret 278/1993, segons el que preveu la DT 2a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb els articles 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

2. L'entitat imputada ha formulat al·legacions tant a l'acord d'iniciació com a la proposta de resolució. Les primeres ja es va analitzar en la proposta de resolució, però tot i això es considera procedent esmentar-les aquí, atès que en part estan reproduïdes a les segones. Tot seguit s'analitzen el conjunt d'al·legacions formulades per l'entitat imputada.

2.1.- Sobre *"la manca d'identificació de la menor"*

En el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació la CCMA argüia que el nom de pila de la menor i la seva edat no eren dades suficients per identificar-la, ja que a l'estat espanyol *"hi ha moltes persones amb el nom d'(...) o de (...) que poden tenir una edat similar"*, a banda del fet que la CCMASA ignorava si la menor havia conservat o no el seu nom.

Al respecte, a la proposta la instructora va evidenciar, en primer lloc, que, tal com s'indica als fets provats, les dades que es proporcionaven en el documental relatives a la menor no eren només el nom i l'edat, sinó també que es tracta d'una nena qui hauria estat subjecte d'acolliment preadoptiu fins els (...) anys i d'un altre acolliment a partir d'aquesta edat, s'identifica també amb

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

els cognoms els membres de la família d'acolliment, i a més, en el reportatge apareix la imatge del Sr. (...).

En segon lloc, s'indicava a la proposta que la CCMASA certament podia no tenir l'absoluta certesa que a l'actualitat la menor es continuava dient (...) o (...), però que era evident que sí que podia estar raonablement segura que així era, ja que la menor en tots els papers oficials -tal com s'indicava en el mateix documental- es deia oficialment (...).

I en tercer lloc i últim, també es va evidenciar a la proposta que no resultava raonable, tal com feia la CCMASA a les seves al·legacions a l'acord d'iniciació, acudir al número de persones que es podien dir (...) o (...) a l'estat espanyol. Tenint en compte que el reportatge es referia a la DGAIA -un òrgan dependent de la Generalitat de Catalunya- com a òrgan que va tramitar tot el procés d'acollida en relació amb la dita menor, era evident que va residir a Catalunya durant l'època en què es van produir els fets abordats al reportatge, i no es podia descartar que en el moment de l'emissió residís també a Catalunya amb la seva família d'acollida actual. I una simple consulta al web de l'Institut d'Estadística de Catalunya donava com a resultat que en la dècada (...) només a 53 nenes se'ls va posar el nom d'(...) o Maria (...), i a menys de 4 el nom de (...). Això feia que es reduís de manera molt significativa el nombre de persones a les que es referia el reportatge, i tenint en compte el conjunt de dades addicionals esmentades en primer lloc (edat, cognoms de la família d'acolliment, imatge del Sr. (...)), tot aquest context faria la menor absolutament recognoscible.

Davant la proposta de resolució, la CCMASA al·lega que *“la proposta de resolució no declara que la menor era recognoscible i identificable de forma inequívoca i indubtable, sinó que declara que en el determinat context que es descriu a la resolució, i en base a unes presumpcions, la faria recognoscible, de tal manera que no es té la certesa que fos identificada o identificable”*.

Al contrari del que afirma la CCMASA, a la proposta de resolució s'indica clarament que les dades que es faciliten de la menor al documental en relació amb el context en què aquestes són tractades, *“farien la menor absolutament recognoscible”*. Dit d'una altra manera, cada dada relativa a la menor que es facilita al reportatge, per sí sola i tractada aïlladament no faria recognoscible la menor; així per exemple, la simple menció del nom d'(...), òbviament no permetria la identificació de la menor, però aquesta dada, tractada conjuntament amb les altres que es proporcionen al documental, en relació amb el context, farien la menor clarament recognoscible o identificable.

L'article 4, apartat 1), de l'RGPD defineix “dada personal” com *“toda información sobre una persona física identificada o identificable”*; i continua *“se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”*.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Un dels components que conté la definició a dalt transcrita és el de “[persona física] identificada o identificable”, element aquest (identificada o identificable) en el que se centra l'al·legació formulada i sobre el que convé fer les següents reflexions.

Ja l'anterior Directiva 95/46/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, relativa a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades -actualment derogada per l'RGPD-, definia dada personal com *“tota informació sobre una persona física identificada o identificable (l'“interessat”); es considera identificable tota persona la identitat de la qual es pugui determinar, directament o indirectament, en particular mitjançant un número d'identificació o un o diversos elements específics, característics de la seva identitat física, fisiològica, psíquica, econòmica, cultural o social”*; es a dir, la dita Directiva definia aquest concepte de “dada personal” en termes molts similars a com ho fa ara el RGPD, i fent servir el mateix element definidor de “[persona física] identificada o identificable”.

En interpretació d'aquesta Directiva, el Grup de Treball de l'article 29 –organisme de la Unió Europea de caràcter consultiu i independent, que s'ha ocupat de qüestions relacionades amb la protecció de la privacitat i les dades personals fins el 25/05/2018 (entrada en aplicació del RGPD) en què el G29 ha passat a integrar-se en el Comitè Europeu de Protecció de Dades-, va emetre el seu Dictamen 4/2007 sobre el concepte de dades personals. En aquest dictamen, el G29 considerarà el següent en relació amb un dels components de la definició de “dada personal”: “[persona física] identificada o identificable”:

“La Directiva requiere que la información se refiera a una persona física «identificada o identificable». Ello suscita las siguientes consideraciones. De modo general, se puede considerar «identificada» a una persona física cuando, dentro de un grupo de personas, se la «distingue» de todos los demás miembros del grupo. Por consiguiente, la persona física es «identificable» cuando, aunque no se la haya identificado todavía, sea posible hacerlo (que es el significado del sufijo «ble»). Así pues, esta segunda alternativa es, en la práctica, la condición suficiente para considerar que la información entra en el ámbito de aplicación del tercer componente. La identificación se logra normalmente a través de datos concretos que podemos llamar «identificadores» y que tienen una relación privilegiada y muy cercana con una determinada persona. Cabe citar como ejemplos su apariencia exterior, es decir su altura, el color del cabello, la ropa, etc. o una cualidad de la persona que no puede percibirse inmediatamente, como su profesión, el cargo que ocupa, su nombre, etc” (...) el que determinados identificadores se consideren suficientes para lograr la identificación es algo que depende del contexto de la situación de que se trate”.

A continuació, per a una millor comprensió del concepte, el G29 posa com exemple el cognom d'una persona:

“Un apellido muy común no bastará para identificar a una persona - es decir, para aislarla – dentro del conjunto de la población de un país, mientras que es probable que permita la identificación de un alumno dentro de una clase. Incluso una información auxiliar, como, por ejemplo, «el hombre

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

que lleva un traje negro», puede identificar a alguno de los transeúntes que esperan en un semáforo. Así pues, el que se identifique o no a la persona a la que se refiere una información depende de las circunstancias concretas del caso”.

Atenent a aquestes consideracions, aquesta Autoritat considera que les dades que es faciliten de la menor en el documental, en relació amb el context, fan absolutament reconoscible la menor.

A banda de la identificació de la menor, no és sobrer aquí recordar que en aquest procediment s'imputa la difusió de les dades, no només de la menor, sinó també de la seva anterior mare d'acollida, qüestió que s'analitza a l'apartat següent.

2.2.- Sobre el tractament de les dades referides a l'anterior mare d'acollida de la menor.

En relació amb aquesta qüestió, en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, la CCMASA al·legava que van inferir que comptaven amb el consentiment de la Sra. (...) per difondre les seves dades, ja que després de l'emissió del documental aquesta persona es va posar en contacte amb l'equip del documental per a altres qüestions relacionades i en cap moment va mostrar la seva disconformitat i no s'hi va oposar; si bé admetien que el consentiment no seria explícit.

Al respecte n'hi ha prou amb dir que, tal com admetia la CCMASA, no es va recavar el consentiment explícit de la persona afectada per tal de revelar les seves dades en el documental controvertit, tipologia de consentiment que l'article 9.2.a de l'RGPD exigeix expressament per tractar, entre d'altres categories especials de dades personals, les dades relatives a la salut.

D'altra banda, manifestava la CCMASA que *“en els documents presentats en el documental era i és de molt difícil apreciació la informació específica d'aquesta persona ja que per poder accedir a aquesta informació cal congelar la imatge perquè apareix únicament un segon i els efectes òptics del reportatge emfatitzen una altra part del document”*. Certament, tenia raó la CCMASA quan afirmava que les dades de l'anterior mare d'acollida es mostren en un document, que apareix íntegre durant un breu instant, i que cal congelar la imatge per tal d'apreciar a aquesta dada. Tot i admetre aquesta circumstància, el fet és que les dades relatives a l'anterior mare d'acollida de la menor es mostren en el dit documental i que qualsevol persona que procedís a congelar la imatge -tal com va fer la instructora- podia conèixer aquesta informació relativa a aquesta persona. I cal ressaltar en aquest punt que la dada revelada no era una dada trivial o intranscendent, sinó referent a la salut de la persona afectada.

2.3.- Sobre *“la consideració dels fets imputats a la CCMASA”*

L'entitat imputada adduïa al seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, en primer lloc, que *“els fets imputats a la CCMASA no tenen la consideració de tractament de dades personals en la mesura que la producció i emissió del programa “(...)” no és una operació o conjunt d'operacions realitzades sobre dades personals o conjunts de dades personals”*. I en segon lloc, qüestionava que s'apliqui als fets imputats relatius a la difusió de les dades de l'anterior mare d'acollida de la menor, la normativa de protecció de dades i no la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge. Considerava que *"la difusió de les circumstàncies personals de la Sra. (...) podrien tenir encaix a l'article 7 de l'esmentada llei (Llei 1/1982), que preveu com a intromissió il·legítima en l'àmbit al dret de la intimitat "la divulgación de hechos relativos a la vida privada de una persona o familia que afecten a su reputación y buen nombre", de manera que si tal difusió tingués "la consideració d'un il·lícit, aquest il·lícit hauria de ser perseguible a través de les vies jurisdiccionals que preveu la llei esmentada (Llei 1/1982" ja que de no ser així, argumentava la CCMASA, tant la Llei orgànica 1/1982 com la Llei de Rectificació "quedarien buides de contingut".*

Tal com es va exposar a la proposta, en relació amb el primer element -l'existència o no de tractament de dades personals- cal en primer lloc recordar allò que l'article 4.2 de l'RGPD defineix com tractament: *"cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción".*

A la vista de l'anterior definició resulta evident que la difusió de les dades personals, no només de l'anterior mare d'acollida de la menor, sinó també de la mateixa menor, és un tractament de dades de caràcter personal. I aquest concret tractament de dades de caràcter personal efectuat per la CCMASA pel que fa a la recollida i difusió de les dades de la menor i de l'anterior mare d'acollida, és objecte de protecció de la normativa de protecció de dades, d'acord amb el que preveuen els articles 1 i 2 de l'RGPD.

Aclarit doncs que en el cas que ens ocupa s'efectuà un tractament de dades personals, cal analitzar la següent qüestió que plantejava la CCMASA en aquesta al·legació, això és, si la difusió controvertida, en cas de ser il·lícita, constituïria una vulneració a la normativa de protecció de dades; i per tant, sancionable per les autoritats de control -com ho és aquesta Autoritat-; o bé, tal com defensava la CCMASA, tal conducta constituïria una actuació subsumible en la conducta prevista a l'apartat 7è de l'article 7 de la Llei orgànica 1/1982 com una intromissió a l'honor, objecte de protecció per la dita norma i quina eventual transgressió seria dirimible davant la jurisdicció civil.

Tal com es va exposar a la proposta, al respecte convé palesar que malgrat que el dret a l'honor i el dret a la protecció de dades estan garantits a l'article 18 de la Constitució Espanyola (a l'apartat 1r i 4r, respectivament), ambdós drets tenen entitat pròpia i protegeixen béns jurídics distints, en paraules del Tribunal Constitucional *"si bien todos los derechos identificados en el artículo 18 de la CE mantienen una estrecha relación, en tanto que se inscriben en el ámbito de la personalidad, cada uno de ellos tiene un contenido propio y específico"* (STC 176/2013).

L'evidència d'això és la recent sentència, que es citava a la proposta, del Tribunal Constitucional 58/2018, en què declara que s'ha vulnerat el dret a l'honor i intimitat (art. 18.1 de la CE), per una banda, i el dret a la protecció de les dades persones (art. 18.4), per una altra; sentència que a títol exemplificatiu és plenament aplicable -en contra del que sosté la CCMASA en les seves

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

al·legacions a la proposta-, ja que deixa meridianament clar la possibilitat de que un sol fet pugui ser constitutiu d'una infracció al dret a la protecció de dades i, al seu torn, del dret a l'honor i la imatge, que és precisament el que discutia la CCMASA amb la seva al·legació.

Doncs bé, en aquesta sentència, l'alt tribunal es pronunciava en els següents termes:

“El honor, vinculado a la dignidad de la persona (art. 10.1 CE), la protege, «frente a expresiones o mensajes que la hagan desmerecer en la consideración ajena al ir en su descrédito o menosprecio o que sean tenidas en el concepto público por afrentosas» (SSTC 14/2003, de 28 de enero, FJ 12; 216/2013, de 19 de diciembre, FJ 5, y 65/2015, de 13 de abril, FJ 3). (...)

El vínculo entre los apartados primero y cuarto del artículo 18 CE, se pone de manifiesto en la STC 290/2000, de 30 de noviembre, que resolvía los recursos de inconstitucionalidad planteados por el Consejo Ejecutivo de la Generalitat de Cataluña, el Defensor del Pueblo, el Parlamento de Cataluña y por diputados del Grupo Parlamentario Popular, contra la Ley Orgánica 5/1992, de 29 de octubre, de regulación del tratamiento automatizado de datos de carácter personal (LORTAD). En este pronunciamiento el Tribunal recordó, citando jurisprudencia consolidada, que el artículo 18.4 CE, contiene un instituto de garantía de los derechos a la intimidad y al honor y del pleno disfrute de los restantes derechos de los ciudadanos sin que, por ello, deje de ser un derecho fundamental, «el derecho a la libertad frente a las potenciales agresiones a la dignidad y a la libertad de la persona provenientes de un uso ilegítimo del tratamiento automatizado de datos» (STC 290/2000, FJ 7). En la misma línea la STC 292/2000, también de 30 de noviembre, respondiendo al recurso planteado por el Defensor del Pueblo, contra algunos preceptos de la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de protección de datos de carácter personal, refuerza ese mismo vínculo, pero distinguiendo ambas dimensiones del artículo 18 CE.(...)

Por tanto, el artículo 18.4 CE garantiza un ámbito de protección específico pero también más idóneo que el que podían ofrecer, por sí mismos, los derechos fundamentales mencionados en el apartado primero del precepto (STC 292/2000, FJ 4), de modo que «la garantía de la vida privada de la persona y de su reputación poseen hoy una dimensión positiva que excede el ámbito propio del derecho fundamental a la intimidad (art. 18.1 CE), y que se traduce en un derecho de control sobre los datos relativos a la propia persona. La llamada 'libertad informática' es así derecho a controlar el uso de los mismos datos insertos en un programa informático (habeas data) y comprende, entre otros aspectos, la oposición del ciudadano a que determinados datos personales sean utilizados para fines distintos de aquel legítimo que justificó su obtención» (STC 292/2000, FJ 5, y jurisprudencia allí citada)”.

En conclusió, que resulta del tot compatible que un sol fet pugui ser constitutiu, per una banda, d'una infracció a la normativa de protecció de dades, en la mesura que s'atempta contra la lliure disposició de les dades personals i sobre el seu control; i, de l'altra, d'una vulneració a l'honor d'aquesta mateixa persona en la mesura que la difusió d'aquelles dades poden suposar un atac contra la seva reputació; i quin enjudiciament és competència de diferents institucions/poders: les autoritats de control de protecció de dades, per una banda, i; el poder judicial, per una altra. Per tant, la persona afectada per la difusió podria dirigir-se a la jurisdicció civil, si considerés que la difusió podria haver atemptat contra el seu honor, amb independència del que decideixi aquesta Autoritat en relació amb l'eventual vulneració a la normativa de protecció de dades, quin fonament

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

jurídic, com s'ha vist, és diferent. En altres paraules, la iniciació d'aquest procediment sancionador no impedeix que la persona afectada exerceixi les accions que consideri oportunes, i en particular, les previstes a la Llei orgànica 1/1982.

Com afegit a l'anterior, cal recordar que la possibilitat d'acudir a diferents vies per part de la persona afectada està prevista al considerant 146 de l'RGPD quan determina que *"el responsable o el encargado del tratamiento debe indemnizar cualesquiera daños y perjuicios que pueda sufrir una persona como consecuencia de un tratamiento en infracción del presente Reglamento. El responsable o el encargado deben quedar exentos de responsabilidad si se demuestra que en modo alguno son responsables de los daños y perjuicios. El concepto de daños y perjuicios debe interpretarse en sentido amplio a la luz de la jurisprudencia del Tribunal de Justicia, de tal modo que se respeten plenamente los objetivos del presente Reglamento. Lo anterior se entiende sin perjuicio de cualquier reclamación por daños y perjuicios derivada de la vulneración de otras normas del Derecho de la Unión o de los Estados miembros"*.

2.4.- Sobre *"la naturaleza jurídica de la CCMA i l'aplicació del règim sancionador previst a l'article 70"* de l'LOPDGDD.

En el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, la CCMASA sostenia que *"no ha de ser sancionada econòmicament donada la seva condició d'entitat de dret públic depenent de l'Administració (article 70.1 LOPD Estatal), essent així perquè es tracta d'una entitat de dret públic o empresa pública que adopta la forma de societat anònima (article 18.1 de la Llei del Parlament de Catalunya 11/2007, d'11 d'octubre, de la CCMA) a través de la qual l'entitat de dret públic "Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals" gestiona el servei públic essencial de comunicació audiovisual competència de la Generalitat que aquesta li té encomanat. La forma jurídica a través de la qual la CCMA SA desenvolupa l'activitat no altera ni el contingut de la mateixa ni la seva finalitat. En conseqüència, aquesta forma jurídica tampoc ha d'alterar les especialitats que tenen les Administracions Públiques en l'exercici dels seus drets (...) Un tracte diferenciat deixaria a la CCMA SA en una posició jurídica pitjor que la que té un ens públic, com és la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (entitat de dret públic de la que depèn la CCMASA) Això és, la prestació d'un servei públic a través d'una empresa pública en forma de societat anònima (CCMA SA) enterament participada per una Administració Pública acabaria per tenir una protecció jurídica inferior a la que té l'entitat de la que depèn, el que seria un contrasentit. Una interpretació finalista de la normativa ha de conduir, en entendre d'aquesta part, a reconèixer-se-li el dret a ser exonerada de l'aplicació del règim de multes econòmiques"*.

En el seu escrit d'al·legacions a la proposta, la CCMASA reitera aquesta al·legació i sosté que reforçaria el seu argument -d'aplicació del règim especial previst a l'article 77.1 de l'LOPDGDD- el fet que la CCMASA s'encabeixi dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic (en endavant, LRJSP) d'acord amb el que preveu el seu article 2.2 b), ja que queda palès que *"la CCMA és una empresa pública que pertany al sector públic institucional. En relació a aquesta qüestió cal fer-se una pregunta: per què les fundacions del sector públic gaudeixen de l'esmentat règim sancionador i no pot gaudir-ne una*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

empresa pública, de capital social íntegrament públic, que gestiona uns serveis essencials de comunicació audiovisual competència de la Generalitat de Catalunya”.

Sobre aquesta al·legació, en primer lloc, cal aclarir que l'article 70 de l'LOPDGDD determina quines són les figures que estan subjectes al règim sancionador establert a l'RGPD i a l'LOPDGDD, règim que, pel que aquí interessa, serà d'aplicació a la CCMASA com a responsable del tractament de les dades personals que ha donat lloc a la incoació d'aquest procediment.

Dit això, el que defensa la CCMASA en la seva al·legació, com s'ha dit, és l'aplicació a aquesta entitat del règim especial de l'article 77.1 de l'LOPDGDD, que preveu no imposar sancions econòmiques a determinades categories de responsables (o encarregats) de tractament que hagin vulnerat la normativa, categories que enumera en una llista tancada que no permet una aplicació per analogia. La relació d'entitats que fa aquest article està basada essencialment en la forma/naturalitat jurídica que adopta el subjecte actiu de la infracció, en alguns casos conjugada amb la finalitat, és cert, com és el cas de la lletra g) (corporacions de dret públic quan les finalitats del tractament es relacionin amb l'exercici de potestats de dret públic), però no només en aquesta, tal com pretén la CCMASA. Certament, la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (de la qual depèn la CCMASA) és una entitat de dret públic vinculada o dependent de la Generalitat de Catalunya, i com a entitat de dret públic estaria subjecta a aquest especial règim previst a l'article 77.1 de l'LOPDGDD. No així la CCMASA que si bé, tal com s'ha avançat, depèn de l'ens de dret públic CCMA, no es pot encabir ni en aquest apartat ni en cap dels altres relacionats al precepte. Si el legislador hagués volgut que les entitats dependents o vinculades a una administració pública, fos quina fos la seva forma jurídica, estiguessin subjectes al règim previst a l'article 77.1 de l'LOPDGDD, les hauria inclòs expressament en aquesta llista tancada.

A l'últim, cal assenyalar que el fet que a la CCMASA li sigui d'aplicació la LRJSP, i sigui dit de pas, també la Llei LJPAC -amb certes particularitats-; no afecta en absolut el que s'ha argumentat més amunt, ja que com s'ha vist l'LOPDGDD preveu un règim sancionador específic en matèria de protecció de dades, règim sancionador que ha establert clarament quines són les entitats a les quals els hi és d'aplicació el règim específic previst a l'article 77; entitats entre les quals no es troben les empreses que adopten la forma de societat anònima, sigui quin sigui l'origen del seu capital social.

2.5.- Sobre “la infracció i el seu import”.

En la seva darrera al·legació a l'acord d'iniciació la CCMASA advocava l'aplicació de l'LOPD (la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal) alhora que enumerava una sèrie de circumstàncies atenuants que permetrien la reducció de grau -tal com ho establiria l'anterior llei orgànica- i fixar una quantia en el seu grau mínim. En el seu escrit d'al·legacions a la proposta la CCMASA insisteix en el seu argumentari, sostenint que “la data de la suposada infracció de la CCMASA és el (...)”, per la qual cosa s'hauria d'aplicar l'LOPD per ser la norma més favorable.

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

En primer lloc cal assenyalar que, tal com s'indicava a l'acord d'iniciació, s'imputa en aquest procediment una infracció tipificada a l'article 83.5.a de l'RGPD, també recollida -a efectes de prescripció i descripció de les conductes típiques- a l'article 72.1 de l'LOPDGDD; és a dir, que no seria d'aplicació en aquest procediment l'LOPD, actualment derogada amb l'entrada en vigor d'aquella el 07/12/2018.

Sobre aquesta qüestió, i tal com es va indicar a la proposta, és veritat que el documental que va donar lloc a la revelació de les dades personals controvertides es va emetre el (...), data en la qual encara no era de plena aplicació l'RGPD i encara estava en vigor l'LOPD. Però la difusió íntegra del citat documental a través de "TV3 a la carta" es va mantenir almenys fins el dia 13/03/2019, tal com s'indica als fets provats. Es tractaria, doncs, d'una infracció permanent, definida pel Tribunal Suprem en la seva sentència de 04/11/2013 com *"aquellas conductas antijurídicas que persisten en el tiempo y no se agotan con un sólo acto, determinando el mantenimiento de la situación antijurídica a voluntad del autor"*.

Partint d'aquesta premissa, i tal com es va sostenir a la proposta, serà d'aplicació al fets imputats en aquest procediment l'LOPDGDD, de conformitat amb el previst a l'article 26.1 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic (*"Són aplicables les disposicions sancionadores vigents en el moment de produir-se els fets que constitueixen una infracció administrativa"*), el que resulta, a més, congruent amb el previst a l'article 30.2 d'aquesta mateixa norma (*"En el cas d'infraccions continuades o permanents, el termini [de prescripció] comença a córrer des que va finalitzar la conducta infractora."*).

L'anàlisi de les atenuants invocades per l'entitat imputada en l'acord d'iniciació, es realitzarà en el fonament de dret següent, en què s'indica la sanció a imposar en aquest procediment.

3. En relació amb els fets descrits a l'apartat de fets provats, relatius al principi de confidencialitat de les dades, i tal com s'ha avançat a l'apartat 2.4 del fonament de dret 2n, cal tenir en compte que, tot i que la revelació de les dades es va iniciar el (...)(data d'emissió del documental controvertit) quan encara estava en vigor l'LOPD, el documental ha estat accessible per internet almenys fins el 13/03/2019. Al respecte, cal tenir en compte que des del 25/05/2018 resultava ja aplicable l'RGPD. Així mateix, des del 06/12/2018 està també en vigor -com a complement de l'RGPD- l'LOPDGDD, que deroga l'anterior LOPD. Es tractaria, doncs, d'un supòsit d'infracció permanent perquè malgrat haver-se iniciat la conducta que aquí s'imputa el (...) -és a dir (...) dies abans d'iniciar-se l'aplicació de l'RGPD-, la conducta imputada s'ha mantingut durant els mesos posteriors i fins al moment d'iniciar-se el procediment. Per tant, la presumpta infracció estaria sotmesa a l'RGPD i a l'LOPDGDD.

En base a l'anterior, cal acudir a l'article 5.1.f de l'RGPD, el qual preveu el següent en relació amb el principi de confidencialitat de les dades:

*"1. Los datos personales serán:
(...)"*

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

f) tratados de tal manera que se garantice una seguridad adecuada de los datos personales, incluida la protección contra el tratamiento no autorizado o ilícito y contra su pérdida, destrucción o daño accidental, mediante la aplicación de medidas técnicas u organizativas apropiadas («integridad y confidencialidad»).

Així mateix, l'LOPDGDD estableix el següent al seu article 5, relatiu al deure de confidencialitat:

*“1. Els responsables i encarregats del tractament de dades així com totes les persones que intervinguin en qualsevol fase d'aquest estan subjectes al deure de confidencialitat a què es refereix l'article 5.1.f) del Reglament (UE) 2016/679.
2. L'obligació general que assenyala l'apartat anterior és complementària dels deures de secret professional de conformitat amb la seva normativa aplicable. (...)”*

Tal com indicava la instructora, durant la tramitació d'aquest procediment s'ha acreditat degudament el fet descrit a l'apartat de fets provats, constitutiu d'infracció, segons el previst a l'article 83.5.a de l'RGPD, que tipifica com a tal la vulneració del principis bàsics del tractament.

Als efectes de determinar els terminis de prescripció i la descripció de les conductes típiques, l'LOPDGDD categoritza les infraccions en lleus, greus i molt greus. En qualsevol cas, les conductes típiques previstes en l'LOPDGDD s'han d'entendre incloses dins els tipus infractors generals que estableix l'RGPD.

Dit això, la conducta que aquí s'aborda i que està tipificada com a infracció a l'article 83.5.a de l'RGPD, s'ha recollit com a infracció molt greu a l'article 72.1.a de l'LOPDGDD, en la forma següent:

“El tractament de dades personals que vulneri els principis i les garanties de licitud del tractament que estableix l'article 5 del Reglament (UE) 2016/679”

4. En no encabir-se la CCMASA en cap de les categories previstes a l'article 77.1 de l'LOPDGDD, resulta d'aplicació el règim sancionador general previst a l'article 83 de l'RGPD. De conformitat amb el previst als articles 83.2 i 83.5 de l'RGPD, una infracció com la que aquí s'imputa s'ha de sancionar amb multes administratives de 20.000.000 euros com a màxim o, tractant-se d'una empresa, d'una quantia equivalent al 4%, com a màxim, del volum de negoci total anual global de l'exercici financer anterior, i entre les dues opcions, s'ha d'optar per la de més quantia. Això, sens perjudici que, amb caràcter addicional o substitutiu, es puguin aplicar les mesures previstes a les lletres de la a) a la h), i j), de l'article 58.2 de l'RGPD.

Segons el que estableix l'article 83.2 de l'RGPD, i també de conformitat amb el principi de proporcionalitat consagrat a l'article 29 de la Llei 40/2015, aquesta Autoritat resol imposar la sanció de 20.000 euros (vint mil). Aquesta quantificació de la multa es basa en la concurrència de les següents circumstàncies ja analitzades per la instructora a la proposta:

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

Per una banda, s'aprecien les següents circumstàncies que operen com a criteris atenuants i que foren invocades per la CCMASA en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació:

- El número de persones afectades (83.2.a RGPD)
- La manca d'intencionalitat en la comissió de la infracció (art. 83.2.b RGPD)
- El grau de cooperació amb l'autoritat de control amb la finalitat de posar remei a la infracció i mitigar els possibles efectes adversos de la infracció (83.2.f RGPD). Els atenuants invocats per la CCMASA en les lletres g) i següents del seu escrit d'al·legacions, s'han d'entendre inclosos en aquest únic atenuant.
- La manca de beneficis obtinguts com a conseqüència de la comissió de la infracció (art. 83.2.k de l'RGPD i 76.2.c de l'LOPDGDD).

D'acord amb l'anàlisi efectuat per la instructora a la proposta, es considera que no concorren com a criteris atenuants d'altres circumstàncies que mencionava l'entitat imputada en el seu escrit d'al·legacions a l'acord d'iniciació, en concret:

- Les circumstàncies indicades a les lletres a) i b) de la seva darrera al·legació, que es basen en la manca de tractament o manca de vinculació de l'emissió del documental amb el tractament de dades.

Al respecte simplement cal aquí recordar allò que ja s'ha exposat a l'apartat 2.3 de fonament de dret 2n, en què es conclou que la CCMASA, amb l'emissió del documental, va efectuar un tractament de dades personals sotmès a la normativa de protecció de dades.

- Que la infracció *"no ha causat cap dany i perjudici als afectats, ni de caràcter econòmic ni reputacional"*. La CCMASA inferia la concurrència d'aquest atenuant en base a dues circumstàncies, primer del fet que la *"Sra. (...) no ha exercit cap acció legal contra la CCMASA, ni en l'àmbit de l'Autoritat ni en el jurisdiccional"*; i del fet que *"aquest procediment no s'obre com a conseqüència d'una denúncia dels legals representants de la menor, sinó arran d'una denúncia del Síndic de Greuges"*.

En relació amb aquesta qüestió val a dir, en primer lloc, que la investigació prèvia que precedí a aquest procediment sancionador no es va iniciar arran d'una denúncia formulada pel Síndic de Greuges, sinó perquè aquesta institució va donar trasllat a aquesta Autoritat d'uns fets que s'incardinaven dins l'àmbit competencial d'aquesta Autoritat i dels quals havia tingut coneixement el Síndic arran una queixa formulada per l'actual família d'acollida de la menor.

En segon lloc, aquesta Autoritat no comparteix el criteri de l'entitat imputada i considera que la difusió de les dades de salut d'una persona (sense el seu consentiment i sense habilitació legal) -com seria la difusió de les dades de la Sra. (...)-, així com la difusió de les dades de la menor particularment en un cas tan sensible com és el de l'acolliment familiar, suposa *per se* un perjudici a les persones afectades, ja que estem davant informació que afecta a l'esfera més íntima i privada de les persones, i amb més raó quan aquesta difusió es fa d'una forma oberta i sense restriccions a través de l'emissió d'un documental que, a més, ha estat

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

disponible mitjançant el web de TV3 durant molts mesos. I aquestes consideracions no es desvirtuen pel fet que la Sra. (...) no hagi iniciat cap acció judicial al respecte. I pel que fa a la difusió de les dades de la menor, com ja s'ha dit, la seva actual família d'acollida es va queixar davant del Síndic de Greuges per la difusió, exposant que amb l'emissió del documental s'havia atemptat contra *"la seva intimitat [de la menor], la pròpia imatge i la dignitat, així com a la seva recuperació emocional"*.

En contraposició a les causes atenuants exposades, concorren però un seguit de criteris de l'article 83.2 de l'RGPD que operen en sentit agreujant, alguns d'ells amb una especial intensitat, com és el cas de la categoria de les dades.

- La duració de la infracció, ja que el documental va estar accessible en obert durant pràcticament 10 mesos (art. 83.2.a RGPD).
- L'existència d'infraccions anteriors comeses pel responsable del tractament, en la mesura que la CCMASA ja havia estat sancionada per aquesta Autoritat amb anterioritat (art. 83.2.e RGPD).
- Les categories de les dades de caràcter personal afectades per la infracció en relació amb una de les persones afectades per la difusió -dades de salut- (art. 83.2.g RGPD).
- La vinculació de l'activitat de CCMASA amb la realització de tractaments de dades personals (art. 83.2.k RGPD i 77.2.b LOPDGDD).
- L'afectació dels drets dels menors en relació amb una de les persones afectades per la difusió (art. 83.2.k RGPD i 77.2.f LOPDGDD).

5. Davant la constatació de les infraccions previstes a l'article 83 de l'RGPD, l'article 21.3 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, faculta la directora de l'Autoritat perquè la resolució que declara la infracció estableixi les mesures escaients perquè cessin o se'n corregeixin els efectes, en consonància amb el previst també a l'art. 58.2 de l'RGPD, a més d'imposar la multa corresponent.

En el cas que ens ocupa, cal recordar que per mitjà d'acord de data 12/04/2019, la directora de l'Autoritat va ordenar l'execució de les mesures correctores acordades a l'acord d'iniciació, consistents en dur a terme les actuacions necessàries per tal d'evitar la difusió en el documental "(...)" de les dades personals controvertides. A aquest respecte, cal dir que en dia 30/05/2019 es va comprovar que ja no figurava accessible a "TV3 a la carta" el documental de la sèrie "(...)" "(...)" a través del qual es revelaven les dades personals que havien donat lloc a la incoació del present procediment sancionador, ni tampoc semblava estar accessible a través d'altres plataformes com youtube.

A la proposta de resolució, atesa la naturalesa provisional de la mesura cautelar ordenada i executada per la CCMASA, la instructora va proposar que es requerís aquesta entitat per tal que el cessament en la publicació de les dades personals esmentades esdevingués definitiu, de manera que s'evités fossin accessibles novament. En aquest sentit, la instructora va indicar que no era necessària la retirada permanent del documental -mesura que havia adoptat la CCMASA-

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

, ja que com a peça periodística i d'investigació tenia un clar interès, sinó que el que es podia fer era tractar el documental de manera que no es revelessin les dades controvertides.

Doncs bé, tal com consta als antecedents, la CCMASA, seguint aquesta indicació, ha procedit a editar de nou el documental -accessible novament a través de la plataforma online "TV3 a la carta"- . S'ha constatat que a la nova peça documental editada ja no apareix cap dada relativa a l'anterior mare d'acollida de la menor i també que s'han eliminat una part significativa de les dades relatives a la menor, de manera que aquesta no resultaria reconeixible.

Atès l'anterior no resulta necessari requerir cap mesura correctora a la CCMASA, ja que amb aquesta nova edició s'evita la difusió d'aquelles dades de la menor i de la seva anterior mare d'acollida que les farien reconeixibles. Amb aquesta actuació acreditada s'hauria assolit la finalitat principal perseguida amb l'exercici de les potestats d'inspecció i sancionadora que té encomanada aquesta Autoritat, que és assegurar que es compleix la normativa de protecció de dades de caràcter personal i evitar que torni a vulnerar aquest dret fonamental.

Resolució

Per tot això, resolc:

1. Imposar a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA la sanció consistent en una multa de 20.000 euros (vint mil), com a responsable de la infracció prevista a l'article 83.5.a, en relació amb l'article 5.1.f de l'RGPD i 5 de l'LOPDGDD.

No cal adoptar les mesures correctores que proposava la persona instructora a la proposta de resolució, atès que s'ha constatat que la CCMASA ha executat les actuacions pertinents per corregir els efectes de la infracció, de conformitat amb el que s'ha exposat al fonament de dret 5è.

2. Notificar aquesta resolució a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, SA

3. Ordenar que es publiqui aquesta resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'entitat imputada pot interposar, amb caràcter potestatiu, un recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar des de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveuen l'article 123 i següents de l'LPAC. També pot interposar directament un recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius, en el termini de dos mesos a comptar des de l'endemà de la seva

Carrer Rosselló, 214, esc. A, 1r 1a
08008 Barcelona

notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Si l'entitat imputada manifesta a l'Autoritat la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució ferma en via administrativa, la resolució se suspendrà cautelarment en els termes previstos a l'article 90.3 de l'LPAC.

Igualment, l'entitat imputada pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per defensar els seus interessos.

La directora,